

Plaça de les Glòries, un relat de futur

Jaume Collboni

Ara fa vint anys que l'Ajuntament de Barcelona posava en marxa la creació d'un districte tecnològic al Poblenou, directament connectat a la innovació i a les indústries creatives. De manera natural, l'eix Glòries-Diagonal ha estat el principal receptor d'un seguit d'iniciatives privades que han decidit instal·lar-hi les seves seus socials, de la mateixa manera que la Universitat Pompeu Fabra hi ha traslladat algunes de les seves facultats. Per poc que anem ampliant les petites anelles que configuren el teixit urbà del Poblenou observarem una quantitat notable de projectes creatius de tota mena en l'òrbita de les televisions, les empreses audiovisuals, escèniques, fonogràfiques i d'altres que treballen aspectes col·laterals de gran importància estratègica i logística, com ara el software, el màrqueting i la consultoria creativa. Paral·lelament, una part del desplegament cultural de la ciutat s'ha anat situant al voltant de la plaça de les Glòries, definint un paisatge artístic de considerable densitat en àmbits tan diversos com la música, les arts escèniques i el disseny.

En moltes altres ciutats un desplegament tan notable d'iniciatives culturals i creatives s'hauria situat a la perifèria, estructurant-se com a parc tecnològic o com un clúster en qualsevol d'aquestes àrees temàtiques. La mida de Barcelona, i probablement l'encert visionari d'aquella mesura innovadora, ha permès definir una nova centralitat cultural tan real com d'extraordinàries potencialitats.

El Poblenou no és un barri contenidor. La

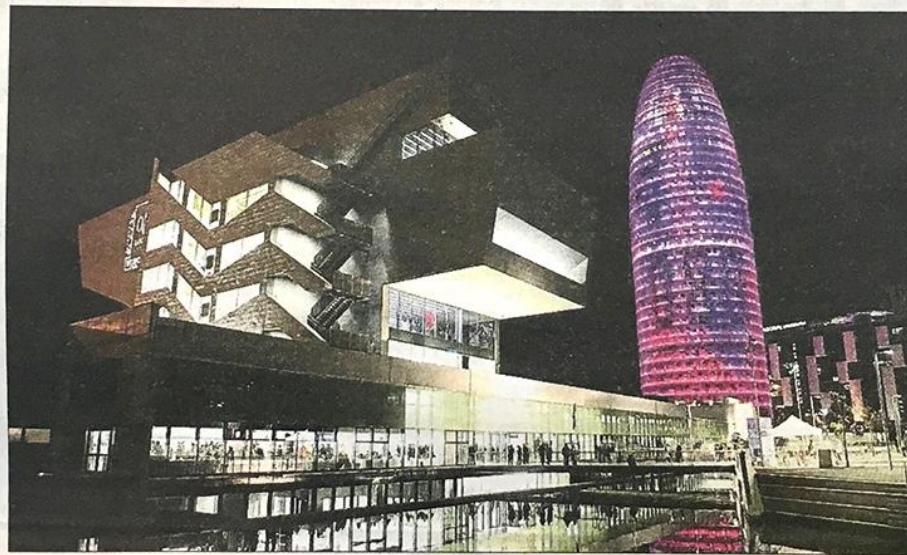
seva textura urbana permet que l'activitat residencial convisqui freqüentament amb l'econòmica, l'acadèmica i la creativa creant una realitat d'enorme valor sociocultural. La combinació de grans equipaments públics com el TNC, l'Auditori o el DHUB amb empreses de la magnitud de Mediapro, RBA, Focus o La-

rogèniament coherent és la plaça de les Glòries, un espai en transformació destinat a esdevenir l'aglutinador d'una centralitat metropolitana que ens projecta indefectiblement als requeriments urbanístics, culturals i econòmics del segle XXI.

El vector comú que vertebrava i dona sentit a

tiu i institucional al món del disseny a Barcelona. Juntes –amb el còmplice veïnatge de la biblioteca El Clot– configuren una realitat important però no suficient, en la mesura que el DHUB esdevé el punt de partida d'un objectiu molt més ambiciós: convertir-se en l'espai que explora, multiplica i projecta internacionalment el sector de les indústries creatives de Barcelona. La suma de les iniciatives públiques i privades que es concentren en un perímetre de cinc cents metres assenyalen que aquest és un objectiu tan desitjat com plausible. El disseny logístic i normatiu del 22@ va iniciar un camí incert que ens ha

El DHUB és el punt de partida d'un objectiu ambiciós: l'espai que explora i projecta les indústries creatives

ALEX GARCIA

Eix Diagonal-Glòries. Al voltant de la plaça de les Glòries s'ha definit un paisatge artístic en àmbits tan diversos com la música, les arts escèniques i el disseny

vinia i amb l'afegit proper de BTV, Can Framis o Razzmataz és gairebé única en ciutats d'una densitat cultural similar a la de Barcelona. D'altra banda, empreses d'innovació i recerca tecnològica com T-Systems, Alstom o l'I+D d'Orange li atorguen una especificitat precisa en les dinàmiques pròpies del trànsit digital.

L'eix neuràlgic d'aquest complex tan hete-

totes aquestes iniciatives és la gestió de la creativitat, i en aquest context apareix com una indiscutible oportunitat l'edifici del Disseny Hub, que amb la seva singular forma de pinça abraça la plaça de les Glòries amb contundència i personalitat.

El DHUB –la proa de les Glòries– acull el Museu del Disseny, el FAD i el BCD; és a dir, les organitzacions que donen sentit corpora-

portat fins aquí. La plaça de les Glòries li donarà la dimensió social i la projecció competitiva que totes aquestes realitats ja consolidades demanen i justifiquen.

Sota el lideratge de l'Ajuntament i amb la complicitat del sector privat, ha començat a caminar la Taula Glòries Cultural. Un espai de trobada –informal, que neix amb vocació decididament pràctica– del conjunt d'actors que cada dia aixequen la persiana de la seva quotidianitat en un àmbit de la nostra geografia encara per colonitzar. Un àmbit de relació estable que ens ha de permetre definir, plegats, com han de ser les Glòries. Un repte que entomem amb responsabilitat, ambició i la ferma convicció que Barcelona, si se'n surt, pot arribar a fer balancejar el mateix centre de la ciutat.